

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 04.11.1974, sp. zn. 2 Tz 32/74, ECLI:CZ:NS:1974:2.TZ.32.1974.1

Číslo: 16/1975

Právní věta: Nesplní-li odsouzený, kterému byl soudem uložen ochranný dohled, vícekrát některou z povinností nebo omezení, které mu byly uloženy, je nutno v tom zpravidla spatřovat odmítání podrobit se ochrannému dohledu ve smyslu § 7 písm. c/ zák. č. 150/1969 Sb.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 04.11.1974

Spisová značka: 2 Tz 32/74

Číslo rozhodnutí: 16

Číslo sešitu: 3-4

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí

Předpisy: 150/1969 Sb. § 7 písm. c

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 16/1975 sb. rozh.

Nesplní-li odsouzený, kterému byl soudem uložen ochranný dohled, vícekrát některou z povinností nebo omezení, které mu byly uloženy, je nutno v tom zpravidla spatřovat odmítání podrobit se ochrannému dohledu ve smyslu § 7 písm. c/ zák. č. 150/1969 Sb.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze 4. 11. 1974 sp. zn. [2 Tz 32/74](#).)

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil v rozsudku okresního soudu v Českém Krumlově výrok o vině obviněného G. K. přečinem příživnictví podle § 10 zák. č. 150/1969 Sb. a výrok o trestu a za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c/ zák. č. 150/1969 Sb., ohledně něhož zůstal cit. rozsudek okresního soudu v Českém Krumlově v právní moci, uložil obviněnému G. K. trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, pro výkon kterého jej podle § 39a odst. 2 písm. b/ tr. zák. zařadil do druhé nápravně výchovné skupiny. Současně okresnímu prokurátorovi v Českém Krumlově přikázal, aby věc obviněného G. K. v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 24. června 1974 sp. zn. 1 Ta 262/74 byl

obviněný G. K. uznán vinným, že od 20. prosince 1973, kdy se vrátil z výkonu trestu odnětí svobody, do začátku dubna 1974 ve Velešíně nikde nepracoval a nechával se živit svou sestrou V. K. a že nedodržoval povinnosti vyplývající z ochranného dohledu uloženého usnesením okresního soudu v Příbrami ze dne 26. listopadu 1973 sp. zn. Nt 627/73, zejména povinnost hlásit se na obvodním oddělení VB a ohlašovat případy, kdy se vzdaluje z místa trvalého bydliště. Za přečiny příživnictví podle § 10 zák. č. 150/1969 Sb. a maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c/ cit. zák. byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody na osm měsíců se zařazením do druhé nápravně výchovné skupiny.

Rozsudek je od 4. července 1974 v právní moci.

Generální prokurátor ČSR ve stížnosti pro porušení zákona podané ve lhůtě § 272 tr. ř. vytýká porušení zákona výrokem o vině přečinem příživnictví, protože zjištěné okolnosti nasvědčovaly tomu, že byl spáchán trestný čin příživnictví podle § 203 tr. zák., a soud měl proto věc vrátit prokurátorovi podle § 314c odst. 1 písm. f/ tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen výrokem o vině přečinem příživnictví podle § 10 zák. č. 150/1969 Sb.

Nebylo shledáno porušení zákona ve výroku o vině přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c/ zák. č. 150/1969 Sb. Obviněný doznal, že neplnil povinnost hlásit se každého 15. a 30. v měsíci na obvodním oddělení VB v Kaplici, jak mu bylo uloženo v rámci vysloveného ochranného dohledu, a tuto povinnost porušil do začátku dubna 1974 nejméně čtyřikrát. To učinil záměrně, neboť podle jeho vyjádření, potvrzeného záznamem o výkonu ochranného dohledu, se raději vrátí do výkonu trestu, než aby byl stále pod dohledem. V jeho chování je tedy nutno spatřovat odmítání podrobit se ochrannému dohledu ve smyslu ustanovení § 7 písm. c/ zák. č. 150/1969 Sb. vůbec. Proto okresní soud obviněného právem uznal vinným tímto přečinem.